

قاعده ربوس (تغییرات بنیادین اوضاع و احوال) در قراردادها و معاهدات بین المللی :

Rebus sic Stantibus

تاریخچه کوتاه :

کمیسیون حقوق بین الملل در سال ۱۹۵۹ از سوی مجمع عمومی ملل متحد مأموریت یافت تا عهدنامه ای در زمینه حقوق معاهدات تدوین کند. با وجود فراز و نشیب های زیاد بالاخره در سال ۱۹۶۹ عهدنامه وین در زمینه حقوق معاهدات تصویب شد که یکی از موضوعات مندرج در آن تحدید حدود استفاده و استناد به قاعده "ربوس" بود. بر همین اساس شرایط و چگونگی اعمال قاعده "ربوس" در عهدنامه حقوق معاهدات ۱۹۶۹ وین درج شده است.

بصورت کلی و اجمالی؛

ربوس (Rebus): شرط ضمنی در هر عهدنامه دایر بر اینکه عهدنامه تا موقعی معتبر است که اوضاع و احوال و شرایط موجود در زمان انعقاد آن، تغییر اساسی نکند. به بیان دیگر هر گاه اوضاع و احوال زمان انعقاد معاهده ای در طول زمان و در حین اجرا دچار تغییرات بنیادین و اساسی شوند، طرفی که تغییر برایش حادث شده است می تواند بعنوان دلیلی برای خاتمه یا تعلیق اجرای معاهده، به "ربوس" (Rebus) استناد کند. مشروط به اینکه این استناد شرایط مقرر در عهدنامه حقوق معاهدات وین ۱۹۶۹ را دارا باشد.